

Kristaps Baņķis

patiesības ceļa meklējumos

Dace Judina

Dosjē

Kristaps Baņķis

- ✓ žurnālists ar 12 gadu stāžu; šobrīd - neatkarīgs publicists.
- ✓ akadēmiskā izglītība: politologs (bakalaurs, LU); sociālo zinātņu maģistrs sabiedrības vadībā un organizācijā (LU)
- ✓ sertificēts astrologs (Nr. 000048); Latvijas Astrologu asociācijas biedrs
- ✓ studējis numeroloģiju, reiki, ošo sistēmu, Helingera ģimenes terapijas metodes; psiholoģiju konsultēšanu
- ✓ profesionālās aktivitātes - www.draugiem.lv un www.astrologi.lv
- ✓ sabiedriskās un sociālās aktivitātes: Talsu novada draugs; Ārlavas Eвангелiski luteriskās draudzes loceklis

Viņš ir tikko atgriezies no Indijas, kurp Latvijas bargākajā ziemas mēnesī kopā ar domubiedru grupiņu devies sevis meklējumos. „Pat, ja cilvēks to nevēlas, Indijā viņš ir spiests sastapties ar sevi un saviem melnumiem, jo šī ir no tām zemēm, kas paātrina karmu, cilvēka likteņa cēloņsakarības. Ja kāds iedomājas sevi par lielu vīru, Indija parāda, vai tas ir tā vai tieši pretēji,” saka astrologs Kristaps Baņķis. Kādā saulaini mākoņainā marta ceturtdienā, pilnmēnesī, provokāciju un kārdinājumu dienā viņa askētiskajā kabinetā tiekamies sarunai par cilvēka patības noslēpumainajiem stūriņiem. Par to, cik daudz, mums parastiem mirstīgiem, lemts uzzināt par savu dzīvi, lai to mainītu. Uz labu, protams.

Tu ilgi atrunājies no šīs intervijas, teikdams - viss, ko daru, ir redzams internetā... Radās duāls iespajds - vai nu ļoti kautrīgs, vai... atrunājas ar nolūku. Tajā pašā laikā, zinot, cik aktīvi darbojies portālos *Astrologi.lv* un *Draugiem.lv*, kas praktiski ir visa Latvija, tikai virtuāla, diez vai varētu runāt par kautribu un cerību, ka paliksi nepamanīts...

(*Smaida.*) Droši vien. Virtuālā popularitāte tomēr ir nosacīta - iespējams, Kristapa Baņķa vārdu zina un arī manus horoskopus lasa, tomēr pa ielu es varu iet mierīgi. Ilgu laiku apzināti vairījos no preses - televīzija un radio man zvanīja visu pagājušo gadu, bet es ļoti izvēlējos medijus, ar kuriem runāt. Kāpēc piekritu šai sarunai ar *Sievieti*? Pirmkārt, kad man bija pieci gadiņi, es kopā ar citiem bērniem, meitenēm, tiku nobildēts tālaika *Padomju Latvijas Sievietē*. Otrkārt, šīgada *Sievietes* februāra numurā izlasīju interviju ar Ģirtu Ķesteri - viņu vienmēr esmu uztvēris kā vienu no īpatnējākajiem, gudrākajiem latviešu aktieriem. Sevišķi man patika viņa kopdarbs ar grupu *Dzelzs Vilks - Man arī būtu bail*. Un, kad vēl ieraudzīju *Dzelzs Vilka* simbolu - Veneras un Marsa apvienojumu uz sarkana fona, - tas bija pilnīgi par mani, vienas manas daļas atblāzma. Simboli runāja uz katra soļa...

Vispār - dzīve ir zīmes... Kad nopietnāk iedzījinās ezoterikā, horoskopos, astroloģijā, visi ķēdes posmi kļūst labāk redzami. Domāju par kaut ko un pēkšņi ieraugu ceļazīmi. Un Indiju braucot, līdzī paņēmu tieši tās lekcijas, kas man bija vajadzīgas un ko Latvijā trūka laika noklausīties. Visam ir savs laiks un vieta. Tagad, pēc Indijas ceļojuma, sastaptos cilvēkus uztveru kā skolotājus. Varbūt arī *Sievietei* lemts mani kaut kādā veidā izskolot?

Varbūt tieši otrādi - tev jāklūst par *Sievietes* skolotāju?

Tā jau man indiešu astrologs sacīja, ka esmu dzimis, lai kļūtu par skolotāju, nodotu vēstījumus cilvēkiem manā areālā. Es viņu sākumā pārbaudīju, neteicu, ka nodarbojos ar astroloģiju... Viņš bija arī hirologs, hiromants; fanātiski pārņemts ar mani, ļoti daudz ko pastāstīja. Arī to es uztvēru kā zīmi par sava izvēlēta ceļa pareizību...

Bet vai dzīvē nav tā - tu izmisīgi meklē atbildi uz kādu jautājumu, atver avīzi, grāmatu vai ieslēdz televizoru un pēkšņi - kā ar karoti pa pieri! - tieši tie vārdi, kas tobrīd visvairāk vajadzīgi..?

Jā, un reizēm tas notiek brutālā veidā - ne tikai kā mājiens ar mietu, bet kā sitiens ar ļoti lielu mietu. Cilvēku lielais vairums taču sāk pievērst uzmanību brīdinājumiem tikai tad, kad kļūst galīgi slikti, kad salauž kaulus... Es cenšos ievērot arī

vissīkākās zīmes, dažreiz pavisam sīkas. Zinu, ko nozīmē pēkšņas Urāna pārmaiņas - tās atbilst teicienam *kā zibens no skaidrām debesīm*. Man nav jāgaida zibens, cenšos uztver arī mājienu... ar mazu slotiņu.

Nevajag lauzties durvīs, kas ir cieši aizlēgtas ar piekaramo atslēgu, ja turpat līdzās citas, tev daudz piemērotākas, ir plaši vaļā... Tā ir viena no lielākajām lietām - jāievēro dabas likumsakarības. Nevajag iet pret straumi. Iespējams, dažreiz durvis ir pusvīrus, un tās vajag pavērt plašāk - nu, tad tas ir zināms pārbaudījums.

Ir tāds gudrs vīrs Valērijs Šiņeļņikovs - lūk, viņš norāda: ja cilvēks grib nodarboties ar pašanalīzi, viņam vispirms jānoskaidro, kas ir tās divas, trīs problēmas, kuras viņa dzīvē visu laiku atkārtojas (parasti vairāk par divām, trim nav). Ja tas ir noteikts, tad var sākt šķetināt, par ko tas viss liecina. Tāpēc es saviem klientiem, pirms viņi nāk pie manis uz konsultāciju, mēdzu uzdot mājasdarbus - iedodu bezmaksas interneta numreoloģijas programmu, lai viņi paši sevi pēta, kamēr rodas konkrēti jautājumi.

Kristap, kā tu - politologs, žurnālists, sabiedrisko zinātņu maģistrs - pievērsies astroloģijai? Lai arī zinātne, tomēr mūsdienu pasaulē tā tiek uztverta kā kaut kas netverams, margināls, salīdzinoši nenopietns, izklaidējošs... Tā bija nejausa vai apzināta izvēle?

Astroloģiju uztveru pavisam nopietni. Mani interesē sabiedriskie procesi, tāpēc negribēju būt politiķis, bet mācījos politologos. Gribēju būt tas, kas vērtē, analizē procesus. To arī esmu iemācījies. Man ļoti patīk rakstīt, vienkārši nevaru nerakstīt. Tiekos ar cilvēkiem. Patīk ceļot. Pagājušajā gadā biju četros ceļojumos, bet tik un tā gada nogalē likās, ka nekur neesmu bijis. (*Smejas.*) Tāds iekšējs aicinājums. Kā es nonācu līdz astroloģijas studijām? Manā izpratnē, astroloģija ir visu šo zināšanu saistviela, centrālais koks, ap kuru aug pārējie. Man kļuvis par dzīvesveidu kompleksi pētīt visus šos ekonomiskos un politiskos procesus. Astroloģija būtībā ir zinātne par planetārajiem cikliem. Nekā maģiska! (*Smejas.*) Laika prognozētāji, ekonomisti, antropologi - arī viņi taču vadās pēc cikliem. Piemēram, visi tagad vaimanā par krīzi, bet astrologi jau pirms diviem gadiem brīdināja, ka būs grūti...

Pāvels Globa par šādu globālās krīzes varbūtību brīdināja jau pirms pieciem gadiem...

Krievijā tagad vispār ir grūti. Tur notiek mežonīgi procesi. Nesen uz Domi bija atsaukti visi lielie *grandi* - Globa, Levins -, lai pierādītu savu skatījumu patiešām globālā kontekstā. Diemžēl jāatzīst, šodien pasaules mērogā politiskās astroloģijas jomā nav no kā mācīties, viss notiek pašizziņas ceļā.

Tajā pašā laikā vēsturiski, atskatoties vīstālākajā pagātnē, katram sevi cienošam valdniekam, karalim, imperatoram, diktatoram, Staļinu un Hitleru ieskaitot, bija savs galma astrologs... Tas nozīmē, ka politiskā astroloģija vienmēr bijusi ejoša prece..?

Tieši tā. To lieliski apliecina arī kinematogrāfs, piemēram, filma *Elizabete*, kuru es ļoti augstu vērtēju, - tur ļoti spilgti parādīts galma astrologs, zinātņu grāmatām nokrāviens, aizņemts, vieds vīrs. Ļoti grūtā brīdī pie viņa atnāk Elizabete, un viņš viņai pasaka tikai vienu teikumu, toties tajā brīdī vissvarīgāko. Šodien liela daļa astrologu ir kā tirgus speciālisti, nāk un iet, norāda kaut kādus naudas virzienus, dod biznesa padomus un runā, runā, runā. Mans uzskats - jo mazāk astrologs runā, jo labāk...

Bet, vai vēlreiz atskatoties pagātnē uz šiem senajiem zvaigžņu tulkjiem, nešķiet, ka šai profesijai vajadzētu būt, ja ne gluži slepenai, slēgtai, tad katrā ziņā ne tik publiskai? Šodien nav nevienas avīzes bez horoskopiem, no kuriem liela daļa ir vienkārši *nocelti*, nokopēti, pārtulkoti un ar realitāti tiem ir visai attāls sakars.

Par to es tikko cīnījos Astrologu asociācijas valdes sēdē! Mēs vairāki strikti iestājamies par to, lai horoskopi un astroloģiskās prognozes publicētu ar parakstu - *sastādījis tas un tas*. Nu, katrā ziņā tēma ir iekustināta... Protams, tas, ko šodien dara prese, nav noziegums, taču tas rada napareizu iespaidu par to, kas ir astroloģija un horoskopi. Preses horoskopus vispār sāku lasīt tikai pirms pusotra gada, lai saprastu, kādi ir šie *dienas horoskopi*, - negribēju nevienu kopēt un atkārtoties. Man ir savs stils - vai nu rakstu tā, kā to daru, vai... nerakstu.

Runājot par slepenību, - nē, es esmu par atklātību, tomēr daļēji piekrītu - atlasei jābūt. Piemēram, Andris Račs saviem audzēkņiem astroloģiju māca trīs gadus, lai gan, mācot intensīvi, to varētu paveikt gada laikā. Tad kāpēc trīs gadi? Pirmkārt, lai pārliecinātos, vai interese ir noturīga. Otrkārt, lēnām un pamazām zināšanas labāk nostiprinās. Pie prognozēm, kas ir visu zināšanu kopsumma, audzēkņi ķeras tikai trešajā gadā. Tas tāpēc, ka cilvēks reizēm mācās, mācās un pēkšņi apstājas - netiek tālāk, skatiens neredz to, kas ir aiz horizonta, un viss. Tātad nav viņā šo spēju...

Kādreiz šīs zināšanas bija elitāras. Kad Pitagors savulaik atvēra skolu un sāka mācīt astroloģiju, imperators viņam teica - *tad jau tu vairs nebūsi unikāls, ja to zinās un pratīs tauta*. Es esmu par atvērtību, ne velti visi mani projekti - gan *draugos*, gan portālā *astrologi.lv* - saucas *Izzini sevi!* - *Pats sev astrologs; Pats sev numerologs*. Tagad taisu tādas lietas, tādas programmas, kas katram interesentam ļaus par mazu naudiņu pašam uzzināt ļoti daudz par sevi, pētīt un analizēt. To, ko tagad dara daudzi švāki astrologi un numerologi, cilvēki varēs izdarīt paši, bet ar nopietnākiem jautājumiem doties uz konsultāciju pie sertificēta speciālista.

Man patīk projekti, kas saistīti ar *gaismas nešanu*. Zinu, arī kolēģi stāstījuši, ka ir ļoti daudz *rējēju*, tomēr tad es parasti saku - *karavāna iet tālāk*. Mēs taču atceramies, kas notika ar gaismas nesēju Prometeju... Celmlaužiem nekad nav bijis viegli.

Gribu cilvēkiem dot daudz vairāk par horoskopiem. Es astroloģiju saistu nevis ar kaut ko elitāru, bet labā nozīmē amatniecisku. Ja dienas horoskopi portālam *draugiem.lv* ir rūpnieciskā astroloģija, tad brīdī, kad strādāju ar klientu, es esmu amatnieks, jo vienam unikālam klientam darīnu kaut ko tikpat unikālu - otra tāda, kā viņš, nav visā pasaulē. Nolieku pie malas visus domāšanas šablonus un iedziļinos tieši viņa pasaulē un problēmās. Ko latviešiem nozīmē amatnieks? Tas ir cilvēks, kurš dzīvo ar savu darbu, strādā ar rokām, un katrs darbs viņam ir viens un unikāls. Kā mans klients.

Kas ietilpst tavā klientu lokā un darba laukā?

Pirmkārt, dažādi projekti. *Astrologi.lv* un *draugiem.lv* - tur pret visu ir lielas prasības, tur ir arī manu kolēģu konsultāciju vietnes. Vēl? Braucu uz nometnēm un meklēju talantus. Esmu atradis vienu puisi, kurš ļoti labi orientējas interneta vidē, viņš taisīs šo numeroloģijas projektu pieejamu ne tikai Latvijai, bet Eiropas mērogā. Pagaidām neko līdzīgu neesmu redzējis.

Mans lielākais sapnis portāla *Astrologi.lv* ietvaros - lai katra Latvijas sieviete, katrs vīrietis zinātu savu Mēness zīmi. Tie horoskopi, kurus mēs pazīstam, tiek sastādīti un rakstīti Saules zīmēm, kas nosaka mūsu vīrišķās, dominējošās rakstura iezīmes. Savukārt Mēness zīme - tā ir ikdiens, ieradumi, cilvēks bez visām sociālajām maskām, viņa iecienītās mājas nodarbes... *In un Jan* princips, Saule un Mēness. Ļoti vajadzīgs sevis izzināšanas process, jo pasaulē neviens cilvēks nav tāds, kāda ir viņa Saules zīme. Varbūt vienīgi tipisks Dvīnis, ja dzimis jūnija pirmajā pusē, jaunā mēnesī, saulēktā...

Jā, es ļoti lielu uzmanību pievēršu Mēnesim, esmu iecentrējies uz Mēnesi (Kristaps Baņķis ir sastādījis īpašu *Mēness kalendāru*, noderīgu visās dzīves jomās - no mājas būves līdz bērna ieņemšanai - *Aut.*). Pats esmu dzimis pilnmēnesī, reāli tas nozīmē - saule man ir Dvīņu zīmē, Mēness - tieši pretī, Strēlniekā. Vēl jau ir stāsts par Mēness ciklu un Mēness dienām. Bet galvenais - jāsaprot, ka ikviena cilvēka horoskopā ir visas divpadsmit zīmes, dažas vairāk, bet pārējās mazāk akcentētas. Lūk, ja cilvēks par sevi to visu zina, viņš jau var sākt pētīt un analizēt. Līdzības runājot, - zinot to, ka ārā līst lietus un dārd negaiss, viņš var vai nu ņemt līdz lietussargu, vai nenemt.

90. gadu sākumā, kad mūsu jaunatgūtā neatkarīgā valsts pārdzīvoja vienu no pirmajām ekonomiskajām krīzēm, saistītu ar naudas maiņu un *Bankas Baltija* bankrotu, ļoti strauji pieauga pieprasījums pēc astrologu, dzīvēnieku un ekstrasensu pakalpojumiem. Tad nāca nosacīti *treknie biznesa gadi*, kad ļaudis vairāk skatījās naudas makā, nevis savā dvēselē, un nu, pēdējā pusotra gada laikā atkal jūtama interešu maiņa. Vai tas nozīmē, ka cilvēki pastiprināti meklē atbildes - kāpēc notika tā, kā notika; ko darīt tālāk? Vai cilvēki meklē tikai ārējās atbildes, vai uzdrošinās arī ielūkoties dziļāk pašī sevī?

Protams, šajā laikā pamatā dominē ekonomiskas dabas jautājumi. Latvietis, kurš jau no dabas bijis savrupš, kļūst arvien savrupāks, atkal ieslēpsies savā sētā, uzceļ pret kaimiņu augstu žogu, strādās un nedēļas nogalēs brauks uz lielveikalu izklaidēties... Tomēr, nē, manuprāt, šis būs garīguma laiks.

Starp citu, ļoti interesanti, kāpēc notika globālā krīze līdz ar ekonomisko jostas savilkšanu. Tātad kādam *tur augšā* ienāca prātā - nu jau par daudz šo te (rāda resnu vēderu un vaigus), aptaukojusies domāšana, cilvēki kļuvuši kūtri, pienācis laiks padomāt par pamatvērtībām. Tas ir globāls process, kas vienlaikus notiek visā pasaulē, ne tikai Latvijā. Lietas pamazām sakārtojas - piemēram, celtnieki, kas reiz prasīja nenormālas summas, tagad strādā par daudz cilvēcīgākiem cipariem. Sāk izkristalizēties īstās vērtības - kuri ir īsti draugi, kuri ne. Domāju, šis laiks tam domāts. Ekonomika vienkārši ir varžacs, uz kuras uzspiest, lai cilvēki beidzot sāk domāt.

Tā teikt - mīlie kungi un dāmas, te jums būs mācība! Pasaules gals ir jūsu pašu rokās, jūs varat vai nu paši satīrīt savus mēslus un sakārtot pasauli, vai arī pacelt balto karogu un laisties dibenā, tā arī neko nesapratuši un neiemācījušies...

Ti filozofiskā skatījumā pasaules gals varētu nozīmēt arī iepriekšējā domāšanas veida beigas. Visādi jau var gadīties, nevienam nav atslēdzes no Viņa nodomu un lielo plānu grāmatas. Jā, visi astrologi ir vienisprātis - līdz 2012. gadam ilgs krīzes periods, to rāda planetārie cikli. Kas būs tālāk? Globa, piemēram, apgalvo, ka krīze beigsies tikai 2021. gadā. Bet kas notiks tur pa vidu? (*Pasmaida.*) Patiesībā - ja šis ir *mājiens no augšas*, tad ļoti liels mājiens. Fundamentāls. *Klausieties, draugi, ir kaut kas jāmaina!* Un nevarētu teikt, ka nekas nemainās - Amerikā taču aizsākusies pilnīgi jauna politiskā sistēma, arī Krievijā notiek lielas izmaiņas, kurām līdzī varētu nākt pat autoritārā režīma atdzimšana, valsts kā vienīgais saimnieks. Un tam tiek doti 26 gadi... Ir tāda planēta kā Plutons, ko astronomi nez kādēļ padarīja par pundurplanētu, bet kura ietekme ir ārkārtīgi spēcīga. Līdz šim tā atradās Strēlnieka zīmē, kas nozīmēja reliģiskus, ticības lietu disputus un domstarpības, domāšanas un intelektuālo revolūciju. Tagad Plutons pārcēlies uz Mežāzi, kas savukārt nozīmē - varas struktūru, ekonomiku. Tiks iznīcinātas robežas, valstu struktūras mainīsies, pieaugs Ķīnas ietekme. Transformēsies viss, ko mēs līdz šim uzskatījām par lielu un stabili. Procesi ir sākušies - britu mārciņa, pāreja uz eiro... Tās visas ir zīmes un mājieni - vispirms ar pātadziņu, pēc tam - ar lielu mietu, vēl pēc tam...

... ja pasaule nesapratis krīzes brīdinājumu, tālāk varētu sekot Trešais pasaules karš - tā pirms pieciem gadiem teica Globa. Kā priekšvēstnesi viņš nosauca ASV karu Irākā...

Piesaukt var visu ko. Neesmu gan no šiem lielajiem grandiem dzirdējis konkrētas prognozes, tikai vispārīgas lietas. Taču to, ka šis ir grūtību periods, spēj izsecināt arī tāds, kurš astroloģiju tikko sācis mācīties...

Starp citu, ja Zaltleram būtu personīgais astrologs, viņa dzīvi tas krietni atvieglotu, taču nedomāju, ka viņš spētu ietekmēt valsts politiku. Tiesa, mūsu Prezidents ir izdarījis vienu ģeniālu lietu - publiski uzdevis slaveno jautājumu *Kas es esmu? Nevis Ko darīt? vai Kurš vainīgs?*, bet - *Kas es esmu?*

Tu minēji - valsts kā vienīgais saimnieks Krievijā... Un kā ar Latviju - vai mūsu zemē demokrātija ir dzīvotspējīga, vai varbūt arī Latvija ir viena saimnieka valsts?

Mūsu neatkarības pieredze nepārsniedz divdesmit gadu... Un diemžēl, latvieši tomēr ir un paliek kalpu tauta. Pabraukājot pa Īriju, redzēju, kāpēc latvieši ir apmierināti. Viņi tur ir vidējā līmeņa kalpi, vagari, pusvagari - paši vairs smagi nestrādā, bet uzmana ķīniešus, kuri strādā. Un, ja saimnieks viņiem labi maksā, tad - par ko sūdzēties? Ir arī latvieši, kuri strādā neatkarīgi, un arī viņi, ja saimnieks labi maksā, ir apmierināti. Sociālā ziņā viņi atrodas ap vidusslāni. Lūk, ja Latvijā latvietim kāds saimnieks labi maksātu, viņš arī šeit būtu apmierināts.

Tajā pašā laikā - es neredzu, kā latvieši šeit, savā zemē, spētu un mācētu pozitīvi izmantot demokrātiju. Latvietim vispār patīk individualitāte, vienpatība. Tas *lokomotīvu princips*, kas šobrīd iedibināts Saīemā, Prezidents, kurš ir *nekāds*, - tas kropļo latvieša pašapziņu. Viņam vajag vienu, uz kuru iet, kam līdzināties, kam prasīt atbildību par visu, kas notiek...

... Saules meitu, kuru pielūgt vai lamāt..?

Jā, *gaišo tēlu*, kuram līdzināties, par kuru saņņot, uz kuru likt cerības un par kuru pēc tam žēloties. Tāds taču latvietis ir pēc būtības - īdētājs un čīkstētājs. Un te uzreiz parādās arī projekcija - valsts, kāda tā ir. Ja paraugāties vēsturiski, - Ulmanis taču nāca pie varas tikai tad, kad apkārtējās kaimiņu valstīs jau bija notikuši līdzīgi procesi. Latvietis nebūs tas, kurš spers pirmo soli. Pat Saules kauju mums leīši palīdzēja izcīnīt... Un tas nebūs latvietis, kurš pirmais mainīs kārtību reģionā. Mēs esam pa vidu Baltijas valstīm. Mēs visur esam pa vidu...

Mums saka - Latvija atrodas Jaunavas zīmē, bet es teiktu - nē, Latvija atrodas uz saulgriežiem starp Jaunavu un Svāriem. Mums tomēr pārāk izteikta piesardzība un vaimanāšana - *kā es izskatīšos, ko par mani padomās, Eiropa mūs nesapratis...*

Tas vairāk raksturīgs Svāriem, nevis Jaunavai, kas ir mazs pelēks darba rūķītis - strādā tik un strādā. Mums jau dainas tik par darbu, plus vēl dažas nerātņās - kaut kā taču sevi tālāk jānodod!

Bet tā - latvietis ir zemnieks, lauksaimnieks, amatnieks. Ja šeit būtu gudrs un turīgs saimnieks, kas labi maksātu, latvietim neko vairāk nevajadzētu. Citādi - čīkstēt, īdēt un žēloties - svēta lieta! Un tikai tad, kad ir ļoti grūti, jā, tad latvieši uz brīdi saspārojas, *ielec* Zivju zīmē (kas ir svēta zīme) - dzied un dejo līdz aizmirstas, lai pēc tam atkal atgrieztos rūgtajā ikdienā. Diemžēl tādas ir manas pārdomas, varbūt kāds mani var pārliecināt par pretējo.

Skarbi. Un kāds es tu?

Tīrasiņu latvietis, varbūt ar lībiešu skanēm. Manā uzvārdā - Baņķis - ir kaut kas no jūras, krasts, sēklis, vieta, kur atsēsties... Visi mūsu senču bijuši amatnieki, salīdzinoši brīvu arodu ļaudis. Man patīk šī apziņa - lūk, astroloģija ir mana lieta, senču mājas pie jūras, tēvs nodarbojas ar tūrismu, viņš ir skolotājs, amatnieks, strādā ar savām rokām, māca arodu jauniešiem. Harizmatiska personība, vējabrāļos ierakstīties, un tagad abi ar mammu pa pasauli braukā. Esmu sapratis - nevajag svešzemju sēklas sēt savā dzīvē, *ķēdīte* jātaisa no esošiem posmiem... Piemēram, man visur, kur esmu dzīvojis, pie mājas bijusi vai nu autostrāde, vai dzelzceļš, vai lidosta. Arī tagad, uzsākuši būvēt māju, uzzinājām - burtiski gar mājas sliekšni ies viens no D-tilta atzariem. Un vēl tēvs paziņo, ka grasās atjaunot dzelzceļu ap māju laukos - tur kādreiz šaursliežu bānītis gājis. Tātad ceļam mūsu dzīvē ir jābūt.

Vai, zinot šos likumus un mehānismus, tev pašam izdodas izvairīties no kāpšanas uz grābekļiem?

Vienus *grābekļus* esmu apzinājis un uz tiem vairs nekāpju, bet ir citi. Man ir sarežģīts raksturs, ar tieksmi analizēt, iedziļināties, rakņāties, pētīt - tas atstāj iespaidu uz personīgo dzīvi, jo man ik pa brīdīm ir nepieciešamība ieliet tadā kā *iekšējā klosterī*; tuviniekiem nav viegli. Viens no maniem *grābekļiem* (*pasmīn*) - bija laiks, kad mēdzu, iepazīstoties ar cilvēkiem, apskatīties horoskopu. Tagad tādas muļķības vairs nedaru. Cits *knifīšs* - uz sabiedriskiem pasākumiem ejot, nesaku, ka esmu astrologs, citādi daiļā dzimuma pārstāves spindzēs riņķī un būs grūti pateikt *nē*.

Vai, veidojot attiecības ar pretējo dzimumu, arī raugies no Saule, Mēness, planētu mijiedarība pozīcijām?

(*Klusē.*) Ja ir mīlestība, astrologam vairs nav, ko darīt. Mīlestība nenozīmē ultralabvēlīgu zvaigžņu stāvokli, tā vienkārši ir. Vēl ir arī karmiskie principi - varbūt šie diviem iepriekšējā dzīvē palikušas nenokārtotas lietas, tāpēc viņiem bija jāsatiekas, lai tās *atstrādātu*. Bēgt nav jēgas - no vilka pie lāča... Ir jāstrādā, jādzīvo, jāizraud... Jādara viss, protams, sevi cienot, lai šīs attiecības sakārtotu, tikai tad vari iet tālāk. Katrā ziņā - mīlestības klātbūtni horoskopā var konstatēt. Taču attiecībās, manuprāt, svarīgākā ir prasme sarunāties un klausīties. Attiecībās ieejot, mums katram ap kaklu ir savas *šallītes* un skapī savu *skeletīni*, kas neļauj brīvi paskatīties un otru...

Kādi cilvēki nāk meklēt tavu palīdzību?

Visādi. Ir padsmītnieki, kuri vieni vai kopā ar mammām nāk, lai noskaidrotu profesionālo piemērotību. Nāk sievietes - jaunas un labākajos gados. Nāk vīrieši. Sieviešu īpatsvars pret vīriešiem ir 70/30. Un es vienmēr lepojos ar vīriešiem, kuri uzdrīkstas un atnāk. Starp citu, viņi parasti visus jautājumus ir tā pārdomājuši, ka es pēc konsultācijas jūtos iztukšots. Sievietes mēdz nākt biežāk, reizēm atkārtoti, - tad dodu mājasdarbu. Šajā laikā cenšos mazāk konsultēt par vispārīgiem vai ekonomiskiem jautājumiem - *kad man būs darbs, kad būs nauda?* -, lai gan, protams, ja klients ir, strādāju. Mani vairāk interesē neparasti, savdabīgi, mākslinieciski, filozofiski, domājoši cilvēki, kuriem ikdienā atliek laiks padomāt par sevi, meklēt sevi. Piemēram, mana astroloģiskā draudzene ir Anita Masaļska - ļoti interesants cilvēks... Un tādi tipāži nāk arī uz konsultācijām.

Tāds tādu atrod un saprot?

Jā, tas princips darbojas. Katrā ziņā - nāk ļoti sievišķīgas sievietes, kurām nepieciešams atbalsts, uzmundrinājums. Man patīk sievišķīgās vibrācijas, jo zinu, ka savā iepriekšējā dzīvē esmu bijis sieviete, un man dzīves kvalitāte, izpratne par dzīvi ir uzlabojusies, kopš sāku strādāt ar šīm klientu problēmām. Cilvēki ir dažādi: zvana kundze, sūdzas par znotu - *redziet, viņš...* Jautāju - *un jūs pati?.. Bet viņš...* Tad saku - *nē, piedodiet, es neesmu jūsu astrologs*. Man ļoti patīk *Tranzīta* dziesma - *es neesmu balts...* Katram ir kāds *āķītis*. Uzticēšanās nāk pamazām - cilvēkiem patīk, ja viņus uzklausa, ar viņiem runā - tad viņi lēnām atveras... Tad es saku - nu, man ir tāds viedoklis, bet kādus mērķus tu pats gribētu uzstādīt? Mūsu paaudze - tie, kuri dzimuši pagājušajā tūkstošgadē, ir 1 (*vieninieki*) - no mazām dienām audzināti kā mērķa cilvēki, kamēr mūsu bērni - 2 (*divnieki*), sajūtu cilvēki.

Ļoti izteikta atšķirība vērojama starp 60.-70.-80. gados un 80.-90. gados dzimušajiem. Vecā gvarde saprot, ko nozīmē strādāt tāpēc, ka vajag, kamēr šodienas divdesmitgadnieki nekautrējoties vispirms paprasis - cik? -, pat nezīnot, vai mācēs to izdarīt.

Jā, bet atceramies, kādi mēs paši bijām 80.-90. gados? Par ko tolaik domājām? Tikai par garīgām vērtībām? Jā, šie bērni ir materiāli domājoši, bet viņi garīgi ir stiprāki par mums tajā vecumā. Tos, kuri dzimuši, sākot ar 80. gadu un vēlāk, ietekmē Plutons Skorpionā - varas, naudas un enerģētikas zīme. Viņi atnāk un jau ir vareni savā būtībā, cita lieta - neprot izdarīt, nav stabili, nav noturīgi, viņiem ir lielas problēmas ar atbildību.

Tie, kuri piedzima 60.-70. gados, nāca, lai reorganizētu sabiedrības attieksmi pret attiecībām, atbrīvotu tās. Vienu paaudzi iepriekš - tā bija kara laika un pēckara paaudze - bija darbs, reāls eksistenciālisms, kādas izklaides?! Un nu nāk paaudze, kas pēc gadiem taisīs lielo pasaules politiku...

Vērtējot pēc klasiski ētiskajiem kanoniem, nopietnas bažas rada viņu labilā vērtību sistēma - labais un jaunais bieži vairs nav pretpoli...

To viņi ir *atēdušies* virtuālajā realitātē, kuru mēs esam radījuši. Tas, kas mums bija/ir skaidrs, viņiem šodien ir diskutējams jautājums. Tāpēc attīstās joga, budisms, reiki... Ja kādas pastāvošas ētiskās uzskatu sistēmas (piemēram, desmit baušļu) ietvaros nevar sacelties, tad var pievērsties kaut kam citam, proponēt ko citu. Esošo ētiku mūsdienu jaunieši pieņem kā skaistu kultūrvēsturisku mantojumu un pārtaisa pa savam. Viņi ir reformētāju paaudze, citādāki. Iespējams, viņi iet dziļāk... Piemēram, levitācijas, lidojumi jogā, - mēs par tādām agrāk nezinājām, tagad - ieej *YouTube* un tur ir! Iespējams, viņiem būs pavisam cita attieksme arī pret naudu - tā būs nevis mērķis, pašapliecināšanās kā mūsu, *vieninieku* paaudzei, bet tikai līdzeklis, lai dzīvotu komfortā vai darītu ko labu savam vai citu sajūtām. Domāju, miljonāru būs vairāk, bet viņi būs ļoti vienkārši cilvēki. Varbūt vairāk uz Tibetu brauks...

Daudziem, kuri dzimuši pagājušajā tūkstošgadē, iepotēta *iekšējā sajūta* - jāizvirza mērķis un uz to jāiet. Tu esi vairāk spējīga, mazāk spējīgs, bet mērķim jābūt. Beigās, kad mērķis sasniegts, rodas sajūta, ka ar to nepietiek, tāpēc daudzi bagāti un veiksmīgi cilvēki agri vai vēlū sāk pieslieties garīgām lietām, citādi nav gandarījuma, piepildījuma. Diemžēl daudzi to saprot tikai ļoti veci.

Ja ticam pārdzimšanām, tad - aizejot mēs līdzī paņemsim nevis to, ko esam ieguvuši dzīves laikā, bet gan *kā* - ar labiem vai ļauniem nodomiem. Un, ja kāds uzskata, ka bumerangs nenāks atpakaļ... nāks. Esmu redzējis, kā tas notiek - gan personīgajā dzīvē, gan citādi. Krīze jau tagad parāda, kas ir kas. Tāpēc cilvēkiem mācu - svarīgākais ir būt saskaņā ar sevi. Ja ne harmonijā, tad saskaņā. Lai 80 gados nebūtu vilšanās, ka dzīve velti nodzīvota.

Psihologi un astrologi cilvēka mūžu dala dažādos zīmīgos posmos...

Tie posmi ir zināmi. 29 gados cilvēka dzīvē noslēdzas Saturna cikls - šī planēta, kas saistās ar atbildību un briedumu, izgājusi cauri visām Zodiaka zīmēm, un nu var runāt, ka cilvēks ir kaut ko pieredzējis un sapratis, kas viņš ir. Tas ir vecums, kad precas, kad uztic lielākus amatus, kad cilvēks sevī kļūst nobriedis, kad iezīmējas viņa sociālā varēšana. Kāds ir ceļš uz to? 7 gados bērns garīgi atdalās no mātes; 14 gados fiziski demonstrē savu varēšanu, sāk uzplaukt seksualitāte; 21 gada vecumā atdalās no ģimenes un dodas meklēt vietu dzīvē. Cikls noslēdzas 29 gados, kad cilvēki sāk sev uzdot jautājumus - ko esi izdarījis, kas aiz tevis paliks? Sievietes, kuras nav dzemdējušas, sev vaicā - kas es esmu kā māte? Šajā vecumā svarīgākais nav ne business, ne sociālā varēšana, bet gan attiecības ar pašas māti un pašas kā mātes piepildījums. Un tad nāk Kristus vecums, bet pēc tam - 36, 37 gadu mija, kad krīt visas sociālās maskas, un cilvēks beidzot atļaujas būt pats. Ja kādreiz viņš kaut ko darīja tāpēc, ka tā vajadzēja mātei, tēvam, priekšniekam, valdībai vai Dzimtenei, tagad gribas dzīvot tikai sev. Šis vecums ir baigs lūzums, jo vairs negribas tā, kā bijis. Tas ir kritiskais punkts, dzīve ļoti daudzus tieši šajā vecumā *noņem no trases*. Šis ir sevis meklēšanas punkts, bākuģuns - kas es esmu, ko man tagad darīt? Sieviete šajā vecumā tās var būt precības, bērni, savas vietas meklēšana dzīvē. Nu, un pēc tam nāk 42 gadi - otrā elpa. Dažs kļūst par vēja brāli, citi maina sievas vai vīrus...

Vispār - astroloģija ir stāsts par patiesību.

Kad es pirmoreiz redzēju savu horoskopu, man daudz kas likās nepieņemams. Likās - to var mainīt. Bet nē - daudz kas vienkārši ir fakts, kas jāpieņem. Var mēģināt dvēseliski izaugt no sava horoskopa, bet tik un tā - ja dzīvē parādīsies kāds melnumiņš, tas spiedīs tieši uz šiem punktiem. Pašam jāsaprot, kas ir un būs. Kad pats sev to noformulē, sāk mainīties arī lietas visapkārt.

IZCĒLUMI

- ✓ Esmu dzimis, lai kļūtu par skolotāju un nodotu vēstījumus cilvēkiem.
- ✓ Cilvēku lielais vairums sāk pievērst uzmanību brīdinājumiem tikai tad, kad kļūst galīgi slikti, kad salauž kaulus...
- ✓ Mans uzskats - jo mazāk astrologs runā, jo labāk...
- ✓ Zīmes un mājienu - vispirms ar pātadziņu, pēc tam - ar lielu mietu, vēl pēc tam...
- ✓ Ja Latvijā latvietim kāds saimnieks labi maksātu, viņš arī šeit būt apmierināts.
- ✓ Man ik pa brīdim ir nepieciešamība ieiet tādā kā *iekšējā klosterī*.
- ✓ Ja ir mīlestība, astrologam vairs nav, ko darīt.
- ✓ Miljonāru būs vairāk, bet viņi būs ļoti vienkārši cilvēki.
- ✓ Aizejot mēs līdzī paņemsim nevis to, ko esam ieguvuši dzīves laikā, bet gan - *kā*...